

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Obo/78/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1003898154                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.03.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Alena Prieceľová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:1003898154.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: DARTS, spol. s r. o., Košice, so sídlom: Brigádnická 2, Košice, IČO: 36 187 178, proti žalovanému: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a. s., so sídlom: ul. 29. augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, zast. Advokátskou kanceláriou Roštár - Slovák, s. r. o., so sídlom: Révova 7, Bratislava, IČO: 36 858 731, za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného: 1/ Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom: Mierova 19, Bratislava, IČO: 00 686 832, zast. advokátom Martinom Krivákom, Krivak & Co, s. r. o., so sídlom: Gajova 13, Bratislava, IČO: 36 863 475, 2/ TRANSPETROL, a. s., so sídlom: Šumavská 38, Bratislava, IČO: 31 341 977, zast. advokátom JUDr. Oliverom Korcom, so sídlom: Záhradnícka 9, Bratislava, o zaplatenie náhrady škody 160 728,21 eur s príslušenstvom, o návrhu žalobcu na prerušenie konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 17Cb/117/2003-565 zo 17. júla 2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 17Cb/117/2003-565 zo 17. júla 2012 p o t v r d z u j e.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa uznesením č. k. 17Cb/117/2003-565 zo dňa 17. 07. 2012 zamietol návrh žalobcu zo dňa 11. 06. 2012 na prerušenie konania vedeného na tamomšom súde pod sp. zn. 17Cb/117/2003. Žalobca prerušenie konania navrhol z dôvodu, že na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 12C/1/2006 prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 17Cb/117/2003. V konaní vedenom na Okresnom súde Košice II sa žalobca: Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, domáha vyslovenia neplatnosti komisionárskych a záložných zmlúv, ktoré boli uzavreté medzi obchodníkom s cennými papiermi ako žalovaným v 1. rade a žalovanými v 2. až 11. rade, pričom žalovaným v 6. rade v predmetnom konaní je právny predchodca žalobcu.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), z obsahu ktorého vyplýva, že prerušenie konania z dôvodov, ktoré uviedol žalobca, je fakultatívne, a teda prerušenie konania nie je právom účastníka konania, ale závisí na úvahe

súdu, či konanie preruší. Tento nie je povinný konanie prerušiť ani vtedy, keď sú podmienky citovaného ustanovenia splnené. V danej veci je rozhodujúcim hľadiskom zásada hospodárnosti konania, pričom zamietnutie návrhu žalobcu na prerušenie konania nepredstavovalo porušenie jeho práv. Prvostupňový súd uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 12C/1/2006 sa síce rieši otázka určenia platnosti alebo neplatnosti uzatvorenia komisionárskej zmluvy, na základe ktorej mal žalobca získať 110 ks akcií žalovaného (správne malo znieť 46 ks - viď odôvodnenie návrhu žalobcu na prerušenie konania na č. l. 474) a posúdenie platnosti tejto zmluvy môže mať vplyv na aktívnu legitimáciu žalobcu v spore, avšak predmetnú otázku, teda či žalobca je alebo nie je vlastníkom akcií žalovaného, resp. či je komisionárska zmluva platná, si konajúci prvostupňový súd môže vyriešiť ako otázku prejudiciálnu. Súd prvého stupňa tak vyslovil názor, že Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/1/2006 nerieši otázku, ktorú by si nemohol vyriešiť Krajský súd v Bratislave ako otázku predbežnú v konaní vedenom pod sp. zn. 17Cb/117/2003. Súčasne poukázal na to, že v priebehu konania žalobca nepredložil žiadny dôkaz o tom, že je, resp. bol akcionárom žalovaného, teda že v čase výplaty dividend mal v zmysle § 178 Obchodného zákonníka a stanov spoločnosti TRANSPETROL, a. s. právo na dividendy menovanej spoločnosti a že je aktívne legitimovaný v konaní vedenom pod sp. zn. 17Cb/117/2003. Rovnako nepredložil dôkaz ani o svojom akcionárskom vzťahu k spoločnosti TRANSPETROL, a. s. S poukazom na uvedené dôvody návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Proti prvostupňovému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca (ďalej tiež ako odvolateľ) argumentujúc, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca má za to, že súd prvého stupňa pochybil, keď návrh zamietol, a to napriek tomu, že Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/1/2006 rieši otázku platnosti komisionárskej zmluvy, na základe ktorej sa žalobca stal vlastníkom 46 ks akcií spoločnosti TRANSPETROL, a. s., a to už od roku 2006, teda má nesporne omnoho viac dôkazov v spise, o ktoré bude môcť oprieť svoje rozhodnutie. Má za to, že Krajský súd v Bratislave by otázku platnosti, resp. neplatnosti komisionárskej zmluvy nemal riešiť ako otázku predbežnú, ale posúdenie tejto zložitej právnej veci mal nechať na rozhodnutie Okresnému súde Košice II, ktorý sa zaoberá predmetnou otázkou ako meritom veci a nerieši žiadne predbežné otázky. Vyslovil domnienku, že pokiaľ o danej otázke rozhodne Krajský súd v Bratislave, rozhodne tak na základe neúplného a nedostatočného dokazovania, pretože nemá k dispozícii dostatok podkladov na vyriešenie predbežnej otázky. Súčasne by tak prejudikoval, ako má rozhodnúť Okresný súd Košice II o tom, či žalobca je alebo nie je vlastníkom akcií spoločnosti TRANSPETROL, a. s. Prvostupňovému súdu zároveň vytkol, že z odôvodnenia jeho uznesenia nie je vôbec zrejmé, či si z Okresného súdu Košice II vyžiadal spis 12C/1/2006 a či sa s ním aj oboznámil.

Žalobca tiež nesúhlasí s tvrdením prvostupňového súdu v jeho odôvodnení o tom, že súdu nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci, že je, resp. bol akcionárom žalovaného. Žalobca tvrdí, že v spise sa nachádzajú dôkazy o tom, že žalobca, resp. jeho právny predchodca dňa 09. 10. 1998 nadobudol akcie spoločnosti TRANSPETROL, a. s. v exekučnom konaní vedenom proti Slovenskej republike. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 2/99 zo dňa 28. 02. 2011, ktorým najvyšší súd zákonnosť predmetného exekučného konania potvrdil. Rovnako poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 159/07-37 zo dňa 11. 12. 2007, ktorým potvrdil, že jeden z akcionárov, ktorý rovnako ako žalobca nadobudol akcie menovanej spoločnosti v exekúcii „dôvodne a zákonne vychádzal z toho, že sa stal platne vlastníkom akcií, čo mu založilo aktívnu legitimáciu na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia, čo okresný súd správne akceptoval.“

Žalovaný, ani vedľajší účastníci na strane žalovaného sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), ktorým odvolacím dôvodom argumentuje aj odvolateľ.

Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca - Q. S. sa žalobou zo dňa 17. 12. 2003, prvostupňovému súdu doručenou dňa 22. 12. 2003 (č. l. 1) domáhal náhrady škody vo výške 10 000,- Sk spolu s 13 % - ným ročným úrokom z omeškania a náhrady trov konania z titulu protiprávneho úkonu žalovaného. Písomným podaním zo dňa 07. 03. 2006, prvostupňovému súdu doručeným dňa 13. 03. 2006 (č. l. 70) pôvodný žalobca súdu oznámil, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 08. 2005 postúpil žalovanú pohľadávku obchodnej spoločnosti DARTS, s. r. o., Košice. Prvostupňový súd o zámene účastníka rozhodol uznesením dňa 22. 03. 2006 (č. l. 90). Následne žalobca písomným podaním zo dňa 10. 05. 2006, prvostupňovému súdu doručeným 24. 05. 2006 (č. l. 115) požiadal o rozšírenie žalobného návrhu na sumu 4 842 098,- Sk (160 728,21 eur) s 13 % - ným úrokom z omeškania ročne. Súd zmenu žalobného návrhu pripustil uznesením č. k. 17Cb 117/03-140 zo dňa 14. 06. 2006.

Zo spisu je tiež zrejmé, že žalobca písomným podaním zo dňa 11. 06. 2012, prvostupňovému súdu doručeným dňa 12. 06. 2012 (č. l. 473), navrhol prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 12C/1/2006. V predmetnom konaní sa podľa jeho názoru rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, a to otázka aktívnej legitímácie žalobcu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré znamená také prerušenie, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže, ale nemusí konanie prerušiť. Prerušenie konania je na úvahe konajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky), slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania, má súd podriaďovať aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O. s. p.) a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. predpokladá takú predbežnú, resp. prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej. Je však nutné zdôrazniť, že nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť sám, ale jedná sa o prípad, kedy otázku, ktorú síce konajúci súd je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov (napr. z dôvodu spomínanej hospodárnosti konania) je vhodnejšie vyčkat' na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu.

Odvolateľ tvrdí, že otázku platnosti, resp. neplatnosti komisionárskej zmluvy, na základe ktorej sa stal vlastníkom 46 ks akcií spoločnosti TRANSPETROL, a. s., majúcej vplyv na posúdenie jeho aktívnej legitímácie, je oprávnený vyriešiť Okresný súd Košice II, ktorý sa tejto veci venuje už od roku 2006 a rozhoduje na základe oveľa väčšieho množstva dôkazov, než aké má k dispozícii Krajský súd v Bratislave v predmetnom konaní.

Odvolací súd sa po oboznámení s napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu, ako aj s vecou

súvisiacim spisovým materiálom stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 12C/1/2006 sa nerieši otázka, ktorú by nebol oprávnený riešiť Krajský súd v Bratislave v tomto konaní. Výriešenie spornej otázky ako predbežnej v prebiehajúcom súdnom konaní na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 17Cb/117/2003 sa aj odvolaciemu súdu javí ako hospodárnejšie, efektívnejšie a komplexnejšie, ako ponechať zlomkové riešenie tejto predbežnej otázky v inom súdnom konaní.

Bez vyriešenia predbežnej otázky súd prvého stupňa nemôže vo veci rozhodnúť. Prvostupňový súd v nadväznosti na návrh žalobcu na prerušenie konania požiadal Okresný súd Košice II o oznámenie informácie o stave konania v spore vedenom pod sp. zn. 12C/1/2006, súčasne požiadal o zaslanie kópie žaloby a v prípade rozhodnutia v predmetnej veci, aj o zaslanie tohto rozhodnutia (žiadosť zo dňa 14. 06. 2012 na č. l. 477). Vypĺvajúc z obsahu spisu, odpoveď Okresného súdu Košice II nebola doteraz súdu zaslaná, stále však tak môže urobiť na urgenciu prvostupňového Krajského súdu v Bratislave.

Odvolací súd je názoru, že rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, bol rešpektovaný účel konania v zmysle § 6 O. s. p., t. j. aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov).

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. splnené nie sú, a preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.